

รถแท็กซี่แค่คันเดียว

โดย เจสซิกา เซบัสเตียน
(เรียบเรียงตามเรื่องจริง)

“I always have a happy feeling when I go to church”
(Children’s Songbook, 157)

“วันนี้เราจะไปโบสถ์กันได้อย่างไร?”
เป็ปปา น้องสาวของเอลลีถาม “ฝนตกหนักมาก!”
“อย่ากังวลไปเลย” เอลลีตอบ “พวกเรากล้าหาญ!”

เอลลีช่วยเป็ปปาติดกระดุมเสื้อกันฝน
จากนั้นเธอก็หยิบรองเท้าบูทกัน
ฝนของเธอออกมาสวม
เอลลีกับเป็ปปาเดินออกไปข้างนอกพร้อมคุณแม่
แม่ ฝนตกหนักกว่าเดิม ลมพายุทำให้
รถประจำทาง เอลลีเริ่มรู้สึกไม่กล้าหาญ
สักเท่าไรนัก

“เราจะทำอย่างไรดี?” เอลลีถาม
พายุฝนแรงเกินกว่าจะเดินไปขึ้น
รถประจำทาง
“เราจะนั่งแท็กซี่แทน” คุณพ่อ
กล่าว
“เป็นความคิดที่ดี” คุณแม่ตอบ
“ไปกันเถอะ!”

ภาพประกอบโดยเกร์ริเซีย ซึ่

พวกเขาเดินลุยน้ำไปตามถนน ไม่มีรถแท็กซี่หรือรถยนต์ขับผ่านพวกเขาเลยแม้แต่คันเดียว
แม้แต่ ปานาเดอเรีย (ร้านเบเกอรี่) ก็ยังปิด
ในที่สุดพวกเขาก็เห็นลานจอดรถแท็กซี่ที่รอรับผู้คน แต่ช่องจอดแท็กซี่ช่องแรกว่างเปล่า
“ไม่นะ!” เป็ปปาพูด
“Está bien. ไม่เป็นไร” เอลลีตอบ “อาจะมีแท็กซี่คันอื่นจอดอยู่ก็ได้ เราแค่ยังมองไม่เห็น”
พวกเขาเดินเข้าไปใกล้ขึ้น ช่องจอดแท็กซี่ช่องถัดไปก็ว่างเปล่าเช่นกัน
“ที่นี่ทำอย่างไรกันดี” คุณพ่อถาม
“หนูรู้ค่ะ” เอลลีตอบ “เรามาสวดอ้อนวอนกันเถอะ”
เด็กสาวทั้งสองกระซิบคำสวดอ้อนวอน
“Nuestro Padre Celestial โปรดช่วยเราเรียกรถแท็กซี่แค่คันเดียว เพื่อที่เราจะได้ไปโบสถ์ในวันนี้ เราพยายามเลือกสิ่งที่ดีที่สุด และฝนก็สร้างความยากลำบาก En el nombre de Jesucristo, amén.” เอลลียังคงเรียนภาษาสเปนอยู่ ดังนั้นเธอจึงพูดภาษาอังกฤษปนกับภาษาสเปน
พวกเขาเดินต่ออีกนิดหน่อย ช่องจอดแท็กซี่ช่องถัดไปว่างเปล่าเช่นกัน

“บางที่เราควรหันหลังกลับบ้านกันดีกว่า”
คุณพ่อตะโกนแข่งกับเสียงลมพายุ
“ให้เราเปียกไปหมดเลย!” คุณแม่พูด
“เราเดินต่อกันอีกหน่อยเถอะค่ะ” เอลลีบอก
“เราต้องการแท็กซี่แค่คันเดียว”
ตอนนี้พวกเขาเดินมาถึงช่องจอดแท็กซี่ช่องสุดท้ายแล้ว
ตรงนั้นมีรถแท็กซี่เปิดไฟสีเขียวจอดอยู่!
เอลลีและเป็ปปากระโดดขึ้นรถแท็กซี่ คุณแม่ช่วยกางร่มให้ลูกสาวทั้งสอง “ขอโทษที่ทำให้เบาะรถคุณเปียกนะคะ” คุณพ่อบอกกับคนขับรถ
พวกเขาไปถึงโบสถ์และทักทายเพื่อนๆ ด้วย besos และ abrazos (การจูบแก้มและกอด)
“แม่ไม่อยากเชื่อเลยว่าเราจะเจอแท็กซี่”
คุณแม่กล่าว “¡Que suerte!”
“ไม่ใช่เพราะโชคช่วยค่ะ” เอลลีตอบ “เป็ปปากับหนูสวดอ้อนวอนขอพระบิดาบนสวรรค์ให้ช่วยพาเราไปโบสถ์ และพระองค์ทรงฟัง!” ●

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในนอร์ธแคโรไลนา สหรัฐอเมริกา

ดูองตามเรามา สำหรับ โจเซฟ สมิธ—ประวัติ 1:1-26